Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (desátého rozšířeného senátu)

12. února 2025 *

„Hospodářská a měnová unie – Bankovní unie – Jednotný mechanismus pro řešení krizí úvěrových institucí a některých investičních podniků (SRM) – Jednotný fond pro řešení krizí (SRF) – Rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí (SRB) o výpočtu příspěvků předem na příspěvkové období 2018 – Články 4, 14 a 16 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 – Zásada řádné správy“

Ve věci T-406/18,

de Volksbank NV, se sídlem v Utrechtu (Nizozemsko), zástupci: A. Kleinhout, T. Waterbolk, P. Post a M. van Zandvoort, advokáti,

žalobkyně,

proti

Jednotnému výboru pro řešení krizí (SRB), zástupci: D. Ceran a C. De Falco, jako zmocněnci, ve spolupráci s: H.-G. Kamann, F. Louis a P. Gey, advokáti,

žalovanému,

podporovanému

Evropskou komisí, zástupci: D. Triantafyllou a A. Steiblytė, jako zmocněnci,

vedlejší účastnicí,

TRIBUNÁL (desátý rozšířený senát),

ve složení: A. Kornezov, předseda, E. Buttigieg, G. Hesse, D. Petrlík (zpravodaj) a L. Spangsberg Grønfeldt, soudci,

za soudní kancelář: S. Jund, radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po jednání konaném dne 9. července 2024,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

1 Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně, de Volksbank NV, domáhá zrušení rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí (SRB) (dále jen „Jednotný výbor“ nebo „SRB“) SRB/ES/2022/46 ze dne 8. srpna 2022, kterým se ruší rozhodnutí Jednotného výboru SRB/ES/SRF/2018/03 ze dne 12. dubna 2018 o výpočtu příspěvků předem na rok 2018 do Jednotného fondu pro řešení krizí v rozsahu, v němž se týká institucí uvedených v příloze I tohoto rozhodnutí, a kterým se vypočítávají příspěvky předem na rok 2018 hrazené těmito institucemi do Jednotného fondu pro řešení krizí (dále jen „napadené rozhodnutí“), a to v rozsahu, v němž se jí týká.

Skutečnosti předcházející sporu a skutečnosti, které nastaly po podání žaloby

2 Žalobkyně, dříve SNS Bank NV, je úvěrovou institucí se sídlem v Nizozemsku.

3 V roce 2016 byla skupina složená z SNS Bank a jejích dvou dceřiných společností, ASN Bank NV a RegioBank NV, předmětem restrukturalizace, po jejímž provedení byly tyto dvě dceřiné společnosti dne 31. prosince 2016 sloučeny se společností SNS Bank a ke dni 1. ledna 2017 byla tato společnost přejmenována na de Volksbank (dále jen „fúze v roce 2016“).

4 Sloučení společností ASN Bank a RegioBank (dále jen „zanikající dceřiné společnosti“) se společností SNS Bank ke dni 31. prosince 2016 vedlo k odnětí bankovních licencí těmto prvním dvěma institucím, takže žalobkyně zůstala v roce 2017 jedinou institucí, která spadala do působnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. 2014, L 225, s. 1).

5 V rozhodnutí SRB/ES/SRF/2018/03 ze dne 12. dubna 2018 stanovil Jednotný výbor v souladu s čl. 70 odst. 2 nařízení č. 806/2014 příspěvky předem do Jednotného fondu pro řešení krizí (SRF) (dále jen „příspěvky předem“) na rok 2018 (dále jen „příspěvkové období 2018“) pro instituce, na které se vztahují ustanovení článku 2 ve spojení s čl. 67 odst. 4 tohoto nařízení (dále jen „instituce“), včetně žalobkyně.

6 Dopisem ze dne 23. dubna 2018 nařídila De Nederlandsche Bank NV (DNB, nizozemská centrální banka), jakožto vnitrostátní orgán příslušný k řešení krize ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 3 nařízení č. 806/2014, žalobkyni, aby zaplatila částku svého příspěvku předem na příspěvkové období 2018, jak ji stanovil Jednotný výbor.

7 Dne 8. srpna 2022 přijal Jednotný výbor napadené rozhodnutí. Podle článku 1 výroku tohoto rozhodnutí se tímto rozhodnutím ruší rozhodnutí uvedené v bodě 5 výše (dále jen „původní rozhodnutí“), pokud jde o instituce uvedené v příloze I napadeného rozhodnutí. Z bodů 15 až 18 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že cílem tohoto rozhodnutí je napravit nedostatek odůvodnění původního rozhodnutí, který Jednotný výbor konstatoval v návaznosti na rozsudek ze dne 15. července 2021, Komise v. Landesbank Baden-Württemberg a SRB (C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601), a usnesení ze dne 3. března 2022, SRB v. Portigon a Komise (C-664/20 P, nezveřejněné, EU:C:2022:161), a ze dne 3. března 2022, SRB v. Hypo Vorarlberg Bank (C-663/20 P, nezveřejněné, EU:C:2022:162).

Napadené rozhodnutí

8 Napadené rozhodnutí obsahuje hlavní část a tři přílohy.

9 Hlavní část napadeného rozhodnutí popisuje postup stanovení příspěvků předem na příspěvkové období 2018, který se vztahuje na všechny instituce.

10 Konkrétně v oddíle 6 uvedeného rozhodnutí stanovil Jednotný výbor roční cílovou úroveň uvedenou v článku 4 prováděcího nařízení Rady (EU) 2015/81 ze dne 19. prosince 2014, kterým se stanoví jednotné podmínky uplatňování nařízení č. 806/2014, pokud jde o příspěvky předem do Jednotného fondu pro řešení krizí (Úř. věst. 2015, L 15, s. 1), pro příspěvkové období 2018 (dále jen „roční cílová úroveň“).

11 Jednotný výbor vysvětlil, že roční cílovou úroveň stanovil ve výši jedné osminy z 1,15 % čtvrtletně počítané průměrné hodnoty pojištěných vkladů všech institucí v roce 2017, která byla získána na základě údajů vykázaných systémy pojištění vkladů v souladu s článkem 16 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 ze dne 21. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí (Úř. věst. 2015, L 11, s. 44).

12 V oddíle 7 napadeného rozhodnutí popsal Jednotný výbor metodiku pro výpočet příspěvků předem pro příspěvkové období 2018.

13 V oddíle 7 napadeného rozhodnutí Jednotný výbor rovněž vysvětlil, že jiné instituce než ty, které platí paušální příspěvek z důvodu své menší velikosti, musí hradit příspěvek předem upravený podle jejich rizikového profilu, který byl stanoven v následujících hlavních fázích.

14 V první fázi Jednotný výbor v souladu s čl. 70 odst. 2 druhým pododstavcem písm. a) nařízení č. 806/2014 vypočítal „základní roční příspěvek“ každé instituce. Při tomto výpočtu Jednotný výbor nejprve zohlednil celkové závazky dotyčné instituce, které zahrnovaly zejména výši kapitálu a pojištěných vkladů (dále jen „celkové závazky“), jak byly vykázány ke dni 31. prosince 2016. Poté odečetl od celkových závazků kapitál a průměr pojištěných vkladů této instituce v roce 2016, který byl počítán čtvrtletně, aby získal čisté závazky této instituce (dále jen „čisté závazky“). Nakonec Jednotný výbor určil podíl čistých závazků uvedené instituce na čistých závazcích všech institucí povolených na území všech členských států, které se účastní jednotného mechanismu pro řešení krizí (SRM).

15 Pokud jde konkrétně o příspěvkové období 2018, Jednotný výbor vypočítal čisté závazky dotyčných institucí, a tudíž jejich základní roční příspěvek, tím, že zohlednil výši celkových závazků těchto institucí na základě údajů ke dni 31. prosince 2016 a odečetl čtvrtletně počítanou průměrnou hodnotu pojištěných vkladů uvedených institucí v průběhu roku 2016.

16 V souladu s čl. 5 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 odečetl Jednotný výbor některé druhy závazků od čistých závazků instituce, které se musí zohlednit při stanovení základního ročního příspěvku.

17 Ve druhé fázi výpočtu příspěvku předem provedl Jednotný výbor úpravu základního ročního příspěvku v poměru k rizikovému profilu dotyčné instituce v souladu s čl. 70 odst. 2 druhým pododstavcem písm. b) nařízení č. 806/2014.

18 Poté Jednotný výbor sečetl všechny základní roční příspěvky upravené podle rizikových profilů, aby získal „společného jmenovatele“, který byl použit pro výpočet podílu na roční cílové úrovni, který měla každá instituce uhradit.

19 Nakonec Jednotný výbor vypočítal příspěvek předem, který měla uhradit každá instituce, tak, že roční cílovou úroveň rozdělil mezi všechny instituce na základě poměru mezi zaprvé základním ročním příspěvkem upraveným podle rizikového profilu a zadruhé společným jmenovatelem.

Návrhová žádání účastníků řízení

20 Žalobkyně v žalobě v podstatě navrhuje, aby Tribunál:

– zrušil původní rozhodnutí v rozsahu, v němž se jí týká;

– uložil Jednotnému výboru náhradu nákladů řízení.

21 V podání předloženém dne 26. září 2022 a nadepsaném „Vyjádření k opětovnému přijetí napadeného rozhodnutí ve věci T-406/18“ (dále jen „podání ze dne 26. září 2022“) se žalobkyně kromě toho domáhá, aby byla její žaloba posouzena jako návrh na zrušení napadeného rozhodnutí.

22 Jednotný výbor od počátku navrhuje, aby Tribunál:

– odmítl žalobu jako nepřípustnou;

– podpůrně zamítl žalobu jako neopodstatněnou;

– ještě podpůrněji, v případě zrušení zachoval účinky původního rozhodnutí po dobu šesti měsíců ode dne, kdy rozsudek nabude právní moci;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

23 Jednotný výbor ve svém vyjádření k podání ze dne 26. září 2022 kromě toho navrhuje, aby Tribunál určil, že se žaloba stala bezpředmětnou, a odmítl ji jako nepřípustnou.

24 Evropská komise navrhuje, aby Tribunál:

– zamítl žalobu jako neopodstatněnou;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

25 Žalobkyně tvrdí, že Jednotný výbor porušil při výpočtu jejího příspěvku předem na příspěvkové období 2018 celou řadu právních předpisů, zejména při použití metody pro výpočet jejího základního ročního příspěvku. Žalobkyně Jednotnému výboru konkrétně vytýká, že její čisté závazky vypočítal na základě údajů z různých období, neboť Jednotný výbor použil údaje z období

po fúzi v roce 2016 k určení výše jejích celkových závazků, kdežto k určení výše jejích pojištěných vkladů použil zčásti údaje z období před touto fúzí. Taková metoda tudíž vedla k nadhodnocení jejích čistých závazků.

26 Na podporu své žaloby vznáší žalobkyně pět žalobních důvodů, které vycházejí:

– zaprvé z porušení čl. 103 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2014, L 173, s. 190), čl. 70 odst. 2 nařízení č. 806/2014 a čl. 4 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 z důvodu použití nesrovnatelných údajů za účelem stanovení jejích čistých závazků;

– zadruhé z porušení čl. 103 odst. 2 a 7 směrnice 2014/59 a článku 290 SFEU z důvodu, že Komise „překročila“ své pravomoci;

– zatřetí z porušení zásady proporcionality;

– začtvrté z porušení zásady právní jistoty;

– zapáté z porušení zásady rovného zacházení.

27 Nejprve je třeba zkoumat námitky nepřípustnosti vznesené Jednotným výborem a poté žalobní důvody vznesené žalobkyní.

K přípustnosti

28 V podání ze dne 26. září 2022 tvrdí žalobkyně, že jelikož napadené rozhodnutí neřeší právní problém, který nastal v původním rozhodnutí, a to použití nesrovnatelných údajů při výpočtu jejích čistých závazků, nebylo nutné, aby přistoupila k úpravě své žaloby dle článku 86 jednacího řádu Tribunálu. Navrhuje však Tribunálu, aby považoval tuto žalobu v nezbytném rozsahu za žalobu směřující rovněž proti napadenému rozhodnutí.

29 Ve svém vyjádření k podání ze dne 26. září 2022 vznesl Jednotný výbor v podstatě dvě námitky nepřípustnosti – první k návrhovým žádáním žalobkyně proti původnímu rozhodnutí a druhou k podání ze dne 26. září 2022.

K přípustnosti návrhových žádání proti původnímu rozhodnutí

30 Jednotný výbor tvrdí, že návrhová žádání směřující proti původnímu rozhodnutí jsou nepřípustná, neboť návrh na zrušení tohoto rozhodnutí se stal bezpředmětným, jelikož bylo toto rozhodnutí zrušeno *ex tunc*.

31 Na jednání žalobkyně prohlásila, že vezme zpět svá návrhová žádání proti původnímu rozhodnutí, pokud Tribunál konstatuje, že toto rozhodnutí bylo zrušeno a nahrazeno napadeným rozhodnutím.

32 V tomto ohledu je třeba uvést, že bod 18 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí, že Jednotný výbor považoval za vhodné zrušit a nahradit původní rozhodnutí, pokud jde o instituce uvedené v příloze I napadeného rozhodnutí.

33 Článek 1 výroku napadeného rozhodnutí uvádí, že se tímto rozhodnutím „zrušuje“ původní rozhodnutí, pokud jde o instituce uvedené v příloze I napadeného rozhodnutí, přičemž žalobkyně je v této příloze uvedena.

34 Dále, jak vyplývá z článku 2 výroku napadeného rozhodnutí, toto rozhodnutí schvaluje výpočet příspěvků předem na příspěvkové období 2018, jak byl proveden v příloze I tohoto rozhodnutí, přičemž tato příloha stanoví výpočet takového příspěvku rovněž pro žalobkyni.

35 A konečně napadené rozhodnutí bylo přijato dne 8. srpna 2022 a v souladu s článkem 4 jeho výroku nabylo účinku dne 12. dubna 2018, tj. v okamžiku, kdy nabylo účinku původní rozhodnutí.

36 Z výše uvedeného vyplývá, jak tvrdí Jednotný výbor, že původní rozhodnutí bylo v rozsahu, v němž se týká žalobkyně, zrušeno a nahrazeno napadeným rozhodnutím.

37 Za těchto podmínek je třeba mít za to, že žalobkyně na jednání vzala zpět svá návrhová žádání proti původnímu rozhodnutí. Není tedy již třeba zkoumat námitku nepřípustnosti vznesenou Jednotným výborem proti těmto návrhovým žádáním.

K úpravě žaloby

38 Jednotný výbor ve svém vyjádření k podání ze dne 26. září 2022 tvrdí, že v souvislosti s přijetím napadeného rozhodnutí žalobkyně svou žalobu, žalobní důvody a návrhová žádání neupravila. Podání ze dne 26. září 2022 nelze považovat za návrh na úpravu žaloby ve smyslu článku 86 jednacího řádu, neboť neprojevuje úmysl žalobkyně upravit svou žalobu. Toto podání je ostatně nazváno „Vyjádření k opětovnému přijetí rozhodnutí napadeného ve věci T-406/18“, a nikoli „Návrh na úpravu žaloby“.

39 Jednotný výbor kromě toho uvádí, že i kdyby podání ze dne 26. září 2022 mohlo být považováno za návrh na úpravu žaloby, nesplňovalo by podmínky přípustnosti, které se na takové návrhy vztahují. V podání ze dne 26. září 2022 totiž žalobkyně jednoznačně neupravila svá návrhová žádání obsažená v žalobě, neboť nekvalifikovala žalobní důvody vznesené proti původnímu rozhodnutí jako žalobní důvody směřující proti napadenému rozhodnutí.

40 V tomto ohledu z čl. 86 odst. 1 a 2 jednacího řádu v tehdy platném znění stanoví, že je-li akt, jehož zrušení je navrhováno, nahrazen nebo změněn jiným aktem se stejným předmětem, může žalobce před ukončením ústní části řízení nebo před rozhodnutím Tribunálu, že rozhodne bez konání ústní části řízení, svou žalobu upravit tak, že tuto novou skutečnost zohlední. Úprava žaloby musí být provedena samostatným podáním a ve lhůtě stanovené v čl. 263 šestém pododstavci SFEU, v níž lze navrhnout zrušení aktu, který je důvodem úpravy žaloby.

41 V souladu s čl. 86 odst. 4 písm. a) a b) jednacího řádu musí návrh na úpravu žaloby obsahovat zejména upravené návrhové žádání, jakož i v případě potřeby upravené žalobní důvody a argumenty.

42 V tomto ohledu z judikatury vyplývá, že i když je odůvodněné uložit na úpravu žaloby určité formální požadavky, takové požadavky nepředstavují cíl sám o sobě, ale jsou naopak určeny k zajištění kontradiktorní povahy řízení a řádného výkonu spravedlnosti. Bylo by přitom v rozporu s řádným výkonem spravedlnosti a s hospodárností řízení, kdyby bylo po žalobci, který upravil svá návrhová žádání, požadováno, aby v návrhu na úpravu žaloby zopakoval stejné žalobní důvody a argumenty, které již uplatnil na podporu svých návrhových žádání namířených proti původně napadenému aktu (viz rozsudek ze dne 24. ledna 2019, Haswani v. Rada, C-313/17 P, EU:C:2019:57, body 35 a 36, jakož i citovaná judikatura).

43 Článek 86 jednacího řádu mimoto neukládá zvláštní název k tomu, aby podání žalobce mohlo být považováno za návrh na úpravu žaloby ve smyslu tohoto ustanovení. Za účelem posouzení, zda takové podání představuje návrh na úpravu žaloby ve smyslu článku 86 jednacího řádu, je tedy třeba vycházet z jeho podstaty.

44 Pokud jde v projednávané věci o podání ze dne 26. září 2022, je třeba konstatovat, že žalobkyně v něm uvádí, že napadené rozhodnutí zrušilo a nahradilo původní rozhodnutí, odkazuje na článek 86 jednacího řádu a navrhuje, aby Tribunál považoval její žalobu za žalobu směřující rovněž proti napadenému rozhodnutí.

45 Žalobkyně dále v podání ze dne 26. září 2022 tvrdila, že napadené rozhodnutí nevyřešilo právní problém vznesený v projednávané věci a že i Jednotný výbor v dopise ze dne 12. května 2022, kterým informoval Tribunál o svém záměru zrušit původní rozhodnutí, uvedl, že napadené rozhodnutí nebude mít vliv na obsah jejích žalobních důvodů. Žalobkyně tudíž uvedla, že nepovažuje za nutné upravit své žalobní důvody, jak byly uvedeny v žalobě.

46 Jak totiž bylo uvedeno v bodech 7 a 32 až 36 výše, bylo napadeným rozhodnutím zrušeno a nahrazeno původní rozhodnutí za účelem nápravy nedostatku odůvodnění, který Jednotný výbor konstatoval v návaznosti na rozsudek ze dne 15. července 2021, Komise v. Landesbank Baden-Württemberg a SRB (C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601), a usnesení ze dne 3. března 2022, SRB v. Portigon a Komise (C-664/20 P, nezveřejněné, EU:C:2022:161), a ze dne 3. března 2022, SRB v. Hypo Vorarlberg Bank (C-663/20 P, nezveřejněné, EU:C:2022:162).

47 Je přitom třeba konstatovat, že pouhá náprava nedostatku odůvodnění původního rozhodnutí nemá vliv na ústřední otázku vznesenou v projednávané žalobě, která se týká metodiky použité Jednotným výborem pro výpočet příspěvku předem žalobkyně, a konkrétně k určení jejích čistých závazků.

48 Za těchto podmínek žalobkyně nemusela považovat za nezbytné měnit po přijetí napadeného rozhodnutí žalobní důvody a argumenty uplatněné na podporu své žaloby.

49 To platí tím spíše, že ve vyjádření ze dne 26. září 2022 žalobkyně výslovně prohlásila, že trvá na své žalobě v plném rozsahu v tom smyslu, že argumenty a žalobní důvody vznesené v žalobě platí i ve vztahu k napadenému rozhodnutí.

50 Podání ze dne 26. září 2022 tudíž představuje návrh na úpravu žaloby, který splňuje požadavky článku 86 jednacího řádu.

51 S ohledem na výše uvedené musí být toto podání prohlášeno za přípustné, a v důsledku toho je třeba mít za to, že žaloba nyní směřuje ke zrušení napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká žalobkyně.

K věci samé

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 103 odst. 2 směrnice 2014/59, čl. 70 odst. 2 nařízení č. 806/2014 a čl. 4 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 z důvodu, že k určení čistých závazků žalobkyně byly použity nesrovnatelné údaje

52 Žalobkyně Jednotnému výboru vytýká, že pro výpočet jejích čistých závazků použil údaje týkající se různých období, neboť výši jejích celkových závazků vypočítal na základě údajů ke dni 31. prosince 2016, zatímco výši jejích pojištěných vkladů vypočítal podle čtvrtletního průměru za rok 2016. Takovým přístupem Jednotný výbor podle žalobkyně porušil čl. 103 odst. 2 směrnice 2014/59, čl. 70 odst. 2 nařízení č. 806/2014 a čl. 4 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63.

53 Z důvodu fúze v roce 2016 mezi žalobkyní a zanikajícími dceřinými společnostmi totiž celkové závazky žalobkyně založené na údajích z konce roku zahrnovaly závazky jak žalobkyně, tak těchto dceřiných společností, zatímco při stanovení průměrné hodnoty pojištěných vkladů žalobkyně Jednotný výbor pojištěné vklady těchto institucí během prvních tří čtvrtletí nezohlednil. Jednotný výbor tedy neodečetl všechny pojištěné vklady zahrnuté do rozvahy žalobkyně ke dni 31. prosince 2016, což je v rozporu s logikou odpočtu uvedených vkladů.

54 Žalobkyně mimoto tvrdí, že Jednotný výbor prostřednictvím takové metody výpočtu jejích čistých závazků náležitě neposoudil její faktickou situaci. Konkrétně Jednotný výbor při výpočtu celkových závazků vycházel z údajů z období po fúzi v roce 2016, čímž zohlednil rovněž závazky zanikajících dceřiných společností. Naproti tomu k určení výše pojištěných vkladů vycházel z údajů, které částečně předcházely této fúzi, a které se tedy týkaly pouze situace žalobkyně, a nikoli situace uvedených dceřiných společností. Taková metoda přitom neodráží skutečný rizikový profil žalobkyně, jelikož vede k nadhodnocení její velikosti a souvisejícího rizika.

55 Žalobkyně dále uvádí, že Jednotný výbor neprávem tvrdí, že jeho metoda vychází z použitelné právní úpravy. Tato metoda totiž není stanovena v čl. 4 odst. 1 a 2 ani v čl. 14 odst. 1 a 4 ani v článku 16 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63.

56 Jednotný výbor tvrdí, že argumentace žalobkyně je nepodložená.

57 Zaprvé Jednotný výbor tvrdí, že použil stejnou metodu pro všechny instituce, takže žalobkyně svou argumentací v podstatě požaduje, aby s ní bylo zacházeno jinak než s ostatními institucemi. Takové zacházení přitom není odůvodněné.

58 Zadruhé uvádí, že metoda výpočtu pojištěných vkladů, která je použita v napadeném rozhodnutí, je v souladu s články 4, 5, 14 a 16 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63.

59 Zatřetí žalobkyně není podle Jednotného výboru schopna určit, v čem jeho výpočet odporuje čl. 103 odst. 2 směrnice 2014/59 nebo čl. 70 odst. 2 nařízení č. 806/2014. Její argumentace podle něj spočívá pouze na tvrzeních vycházejících z abstraktních zásad soudržnosti a spravedlnosti.

60 Začtvrté Jednotný výbor tvrdí, že použití průměrné hodnoty pojištěných vkladů umožňuje zajistit přesnější způsob výpočtu příspěvků předem, než je způsob výpočtu na základě celkové výše pojištěných vkladů na konci kalendářního roku.

61 Úvodem je třeba připomenout, že Komise přijala nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 na základě přenesení pravomoci, kterou jí unijní normotvůrce svěřil článkem 103 odst. 7 a 8 směrnice 2014/59 zejména za účelem upřesnění pojmu „úprava příspěvků předem v poměru k rizikovému profilu institucí“ a povinností v oblasti vykazování. Toto nařízení v přenesené pravomoci se stalo použitelným na základě čl. 70 odst. 6 nařízení č. 806/2014 na výpočet příspěvků předem vybíraných na základě tohoto nařízení.

62 V rámci tohoto žalobního důvodu žalobkyně zpochybňuje první fázi výpočtu příspěvků předem, a zejména metodu použitou Jednotným výborem k určení jejích čistých závazků při výpočtu jejího základního ročního příspěvku.

63 V tomto ohledu z bodů 27, 28 a 31 odůvodnění napadeného rozhodnutí, jakož i z prohlášení Jednotného výboru na jednání vyplývá, že za účelem výpočtu čistých závazků žalobkyně, a tudíž jejího základního ročního příspěvku, Jednotný výbor použil jednak výši celkových závazků žalobkyně ke dni 31. prosince 2016, čímž vycházel z údajů z období po fúzi v roce 2016, a jednak čtvrtletně počítanou průměrnou hodnotu jejích pojištěných vkladů za rok 2016, přičemž tato hodnota byla určena na základě údajů, které z velké části předcházely uvedené fúzi.

64 Žalobkyně tedy tvrdí, že Jednotný výbor tím, že použil metodu popsanou v bodě 63 výše, porušil čl. 103 odst. 2 směrnice 2014/59, čl. 70 odst. 2 nařízení č. 806/2014 a čl. 4 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63. Žalobkyně rovněž poukazem na to, že použití uvedené metody neumožnilo Jednotnému výboru náležitě zohlednit její faktickou situaci a její skutečný rizikový profil, ve skutečnosti tvrdí, že Jednotný výbor měl uvedená ustanovení použít ve světle zásady řádné správy, která vyžaduje, aby unijní instituce pečlivě a nestranně zkoumaly veškeré relevantní skutečnosti projednávaného případu.

65 Za účelem posouzení opodstatněnosti této argumentace je nejprve třeba připomenout, že z čl. 4 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 vyplývá, že Jednotnému výboru přísluší vypočítat příspěvek předem každé instituce na základě údajů, které poskytla, v souladu s článkem 14 tohoto nařízení v přenesené pravomoci.

66 Článek 14 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 stanoví, že instituce poskytnou Jednotnému výboru poslední schválené roční účetní závěrky, které byly k dispozici nejpozději 31. prosince roku, jenž předchází příspěvkovému období (dále jen „rok N-1“). K těmto účetním závěrkám musí být připojen výrok statutárního auditora nebo auditorské firmy.

67 Je přitom třeba konstatovat, že s ohledem na dobu nezbytnou k dokončení takových účetních závěrek se tyto informace obecně vztahují k předposlednímu roku předcházejícímu příslušnému příspěvkovému období, nebo za výjimečných okolností k účetnímu období, které začalo v průběhu tohoto předposledního roku a bylo uzavřeno v průběhu roku N-1 (pro obě tato období dále jen „referenční rok N-2“).

68 Z článku 4 odst. 1 ve spojení s čl. 14 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 tedy vyplývá, že je na Jednotném výboru, aby vypočítal příspěvky předem na základě informací týkajících se posledních schválených a ověřených ročních účetních závěrek, které jsou k dispozici ke dni 31. prosince roku N-1 (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. listopadu 2019, State Street Bank International, C-255/18, EU:C:2019:967, bod 42), přičemž tyto informace se týkají účetních uzávěrek za referenční rok N-2.

69 V této souvislosti Jednotný výbor tvrdí, že čl. 4 odst. 2, jakož i články 5 a 16 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 obsahují údaje o okamžicích referenčního roku N-2, které jsou relevantní pro určení výše pojištěných vkladů, která se v rámci výpočtu základního ročního příspěvku odečte od celkových závazků. Konkrétně podle Jednotného výboru z uvedených ustanovení vyplývá, že takové okamžiky odpovídají koncům čtvrtletí referenčního roku N-2, takže mu přísluší, aby pro uvedený výpočet zohlednil čtvrtletně počítanou průměrnou hodnotu pojištěných vkladů během tohoto roku.

70 Za účelem posouzení tohoto žalobního důvodu není nutné posuzovat, zda čl. 4 odst. 2 a články 5 a 16 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 umožňují, či dokonce ukládají Jednotnému výboru povinnost zohlednit takovou průměrnou výši pojištěných vkladů pro výpočet základních ročních příspěvků.

71 Z písemností žalobkyně totiž vyplývá, že žalobkyně nutně nezpochybňuje použití čtvrtletně počítané průměrné hodnoty pojištěných vkladů při výpočtu čistých závazků, ale že Jednotnému výboru především vytýká, že pro účely tohoto výpočtu použil údaje týkající se různých období.

72 Za těchto podmínek je třeba zkoumat, zda Jednotný výbor může v případě, že při výpočtu čistých závazků zohledňuje čtvrtletně počítanou průměrnou hodnotu pojištěných vkladů za referenční rok N-2, současně pro tentýž výpočet zohlednit výši celkových závazků, která byla vykázána na konci referenčního roku N-2, a nikoli čtvrtletně počítanou průměrnou výši celkových závazků, přičemž tato výše celkových závazků zahrnuje rovněž výši pojištěných vkladů (viz bod 14 výše).

73 V tomto ohledu je třeba uvést, že ani čl. 4 odst. 1, ani čl. 14 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 neobsahují zvláštní požadavky týkající se otázky, zda je Jednotný výbor povinen při určování čistých závazků zohlednit výši celkových závazků na konci referenčního roku N-2 nebo jejich průměrnou výši v tomto roce. Takové požadavky nevyplývají ani z žádného jiného ustanovení nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, směrnice 2014/59 či nařízení č. 806/2014.

74 V důsledku toho je třeba konstatovat, že čl. 4 odst. 1 a čl. 14 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 svěřují Jednotnému výboru posuzovací pravomoc, pokud jde o okamžik relevantní pro určení celkové výše závazků pro výpočet čistých závazků.

75 Za účelem zachování rovnováhy pravomocí, která je charakteristická pro institucionální strukturu Unie, musí být taková posuzovací pravomoc, kterou Komise svěřila Jednotnému výboru, jasně vymezena a její použití musí podléhat přísné kontrole z hlediska objektivních kritérií, která vyplývají z právní úpravy, kterou je Jednotný výbor vázán (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek ze dne 18. června 2024, Komise v. SRB, C-551/22 P, EU:C:2024:520, body 70 a 72).

76 Je tedy třeba se zejména ujistit, že Jednotný výbor vykonal uvedenou posuzovací pravomoc v souladu s právními předpisy vyšší právní síly, a konkrétně v souladu s účelem a obecnou systematikou právního aktu, který je jeho právním základem, a sice se směrnicí 2014/59 (viz bod 61 výše), jakož i s takovými obecnými právními zásadami, jako je zásada řádné správy (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 30. září 2010, EMI Group, C-581/08, EU:C:2010:559, bod 42; ze dne 26. května 1998, Costacurta v. Komise, T-177/96, EU:T:1998:109, bod 45, a ze dne 3. října 2019, BASF a REACH & colours v. ECHA, T-806/17, nezveřejněný, EU:T:2019:724, bod 79).

77 V tomto ohledu je třeba připomenout, že zásada řádné správy, jak je zakotvena v článku 41 Listiny základních práv Evropské unie, ukládá unijním orgánům a institucím povinnost pečlivě a nestranně zkoumat veškeré relevantní skutečnosti projednávaného případu (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 21. listopadu 1991, Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, bod 14; ze dne 9. září 2008, Bayer CropScience a další v. Komise, T-75/06, EU:T:2008:317, bod 84, a ze dne 23. září 2009, Estonsko v. Komise, T-263/07, EU:T:2009:351, bod 99).

78 Kromě toho základní roční příspěvek, jak je stanoven v čl. 103 odst. 2 směrnice 2014/59 a čl. 70 odst. 2 druhém pododstavci písm. a) nařízení č. 806/2014, vychází z poměrné výše čistých závazků každé instituce ve vztahu k čistým závazkům ostatních institucí. Takový poměr tak odráží obecnou systematiku režimu příspěvků předem, podle níž základní roční příspěvek musí především odrážet velikost každé instituce v závislosti na jejích závazcích.

79 Tentýž požadavek vyplývá z přípravných prací na směrnici 2014/59, a zejména ze stran 58 a 59 studie k posouzení dopadů ze dne 6. června 2012 přiložené k návrhu, který vedl k přijetí této směrnice [SWD(2012) 166 final], z nichž plyne, že výpočet základních ročních příspěvků v závislosti na závazcích institucí umožňuje posoudit jejich velikost, takže cílem tohoto výpočtu je zajistit, aby velké instituce platily vyšší příspěvky.

80 Význam zohlednění této velikosti je rovněž zdůrazněn bodem 5 odůvodnění nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, který výslovně stanoví, že příspěvek předem musí odrážet velikost dotyčných institucí. Jak vyplývá z téhož bodu odůvodnění, velikost instituce je totiž prvním ukazatelem rizika, které instituce představuje, neboť čím větší instituce je, tím je pravděpodobnější, že by měl Jednotný výbor v případě problémů za to, že je ve veřejném zájmu, aby její krizi řešil a k zajištění účinného uplatňování nástrojů k řešení krize použil Jednotný fond pro řešení krizí.

81 Právě v této souvislosti již Tribunál rozhodl, že základní roční příspěvek musí odrážet velikost institucí, aby bylo zajištěno, že do jednotného mechanismu pro řešení krizí budou poskytnuty dostatečné finanční zdroje za účelem účinného uplatňování nástrojů k řešení krize a že instituce budou pobízeny, aby působily podle méně rizikového modelu zejména tím, že sníží své čisté závazky (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. prosince 2023, Banque postale v. SRB, T-383/21, EU:T:2023:845, body 175 a 176).

82 Za těchto podmínek je na Jednotném výboru, aby vypočítal základní roční příspěvky tak, aby dostatečně přesně odrážely velikost dotyčných institucí, jakož i související riziko v závislosti na jejich závazcích, takže instituce se značnými závazky platí vyšší příspěvky předem než instituce s omezenějšími závazky – s výhradou úpravy těchto příspěvků s ohledem na dotyčné ukazatele rizika – a aby instituce byly pobízeny, aby působily podle méně rizikového modelu zejména tím, že sníží výši svých čistých závazků.

83 Ačkoli metoda popsaná v bodě 63 výše může obecně dostatečně přesně odrážet velikost dotyčných institucí, může tomu být jinak v některých zvláštních případech, které mohou nastat, pokud celkové závazky a pojištěné vklady dané instituce vykazují v průběhu referenčního roku N-2 značné změny, které jdou nad rámec běžných výkyvů takových závazků v průběhu roku. Tyto změny mohou vyplývat zejména ze změny struktury uvedené instituce, jako je změna způsobená fúzí nebo sloučením.

84 I když Jednotný výbor čelí takové zvláštní situaci, ze zásady řádné správy vyplývá, že je povinen v rámci výkonu své posuzovací pravomoci uvedené v bodě 74 výše pečlivě a nestranně zkoumat veškeré relevantní skutečnosti projednávaného případu.

85 Pokud tedy instituce předloží Jednotnému výboru konkrétní, číselné a ověřitelné údaje, z nichž vyplývá, že z důvodu podstatné změny její struktury v referenčním roce N-2 došlo ke značné změně jejích celkových závazků a výše pojištěných vkladů, takže metoda výpočtu čistých závazků již dostatečně přesně neodráží její velikost, musí Jednotný výbor takové skutečnosti zohlednit, aby se ujistil, že výpočet čistých závazků dotyčné instituce splňuje požadavky uvedené v bodech 75 až 82 výše.

86 V projednávané věci je třeba nejprve konstatovat, že fúze v roce 2016 mezi žalobkyní a zanikajícími dceřinými společnostmi měla za následek, že dne 31. prosince 2016 se výše celkových závazků žalobkyně značně zvýšila, jelikož – na rozdíl od prvních tří čtvrtletí roku 2016 – zahrnovala výši celkových závazků a pojištěných vkladů uvedených dceřiných společností.

87 Dále při výpočtu čistých závazků žalobkyně, a tudíž i jejího základního ročního příspěvku, vycházel Jednotný výbor z metody popsané v bodě 63 výše, podle níž použil výši celkových závazků žalobkyně na základě údajů ke dni 31. prosince 2016, zatímco u výše pojištěných vkladů, která se odečítá od celkové výše závazků, zohlednil čtvrtletně počítanou průměrnou výši jejích pojištěných vkladů za rok 2016.

88 Pokud jde o pojištěné vklady, které byly odečteny od částky celkových závazků v rámci výpočtu čistých závazků žalobkyně, metoda popsaná v bodě 63 výše zohlednila fúzi v roce 2016 pouze částečně. Jak totiž vyplývá z poznámky pod čarou 22 napadeného rozhodnutí, Jednotný výbor sečetl čtyři částky pojištěných vkladů, které žalobkyně měla na konci každého čtvrtletí roku 2016, a následně jejich součet vydělil čtyřmi, aby získal jejich čtvrtletní průměr. Pokud jde tedy o první tři čtvrtletí roku 2016, Jednotný výbor zohlednil pouze pojištěné vklady žalobkyně a nezohlednil pojištěné vklady zanikajících dceřiných společností. Teprve na konci posledního čtvrtletí tohoto roku po fúzi v roce 2016 Jednotný výbor zohlednil výši pojištěných vkladů žalobkyně, která zahrnovala rovněž výši pojištěných vkladů těchto dceřiných společností. Z toho vyplývá, že výše pojištěných vkladů žalobkyně, která byla odečtena od výše jejích celkových závazků pro účely výpočtu čistých závazků, sestávala pouze přibližně ze čtvrtiny pojištěných vkladů, které uvedené dceřiné společnosti vlastnily v průběhu roku 2016.

89 Naproti tomu, pokud jde o určení výše celkových závazků žalobkyně, Jednotný výbor vycházel pouze ze stavu jejích celkových závazků ke dni 31. prosince 2016, tedy z výše vyplývající z fúze v roce 2016. Nezohlednil tak částky celkových závazků žalobkyně na konci prvních tří čtvrtletí roku 2016, které nezahrnovaly celkové závazky zanikajících dceřiných společností. Z toho vyplývá, že výše celkových závazků žalobkyně zahrnovala veškeré celkové závazky těchto dceřiných společností, přičemž tato částka zahrnovala rovněž veškeré pojištěné vklady žalobkyně ke dni 31. prosince 2016, včetně veškerých pojištěných vkladů uvedených dceřiných společností (viz bod 14 výše).

90 Z výše uvedeného vyplývá, že při výpočtu čistých závazků žalobkyně Jednotným výborem vycházela první složka této operace, a sice výpočet jejích celkových závazků, zcela ze situace žalobkyně po fúzi v roce 2016, zatímco druhá složka téže operace, a sice výpočet výše jejích pojištěných vkladů, která měla být následně odečtena od celkových závazků, z velké části vycházela ze situace žalobkyně před touto fúzí. Za těchto podmínek a s ohledem na rozsah změny všech těchto závazků v důsledku fúze v roce 2016 takový výpočet čistých závazků dostatečně přesně neodráží velikost žalobkyně, a tudíž s tím související riziko.

91 Z toho vyplývá, že Jednotný výbor v rámci výkonu své posuzovací pravomoci uvedené v bodě 74 výše nezohlednil veškeré relevantní skutečnosti projednávané věci, aby se ujistil, že výpočet čistých závazků žalobkyně splňuje požadavky uvedené v bodech 75 až 82 výše.

92 Jednotný výbor proto vykonal posuzovací pravomoc, kterou měl při výpočtu základního ročního příspěvku žalobkyně, způsobem, který je v rozporu s čl. 4 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 vykládaným v souladu s čl. 103 odst. 2 směrnice 2014/59 a čl. 70 odst. 2 druhým pododstavcem písm. a) nařízení č. 806/2014, jakož i se zásadou řádné správy.

93 Tento závěr není zpochybněn argumenty Jednotného výboru.

94 Zaprvé i za předpokladu, že by byl Jednotný výbor na základě čl. 4 odst. 1 a 2, článku 5 a článku 16 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 povinen zohlednit čtvrtletně počítanou průměrnou hodnotu pojištěných vkladů při výpočtu čistých závazků žalobkyně, neukládala mu tato ustanovení povinnost zohlednit v rámci tohoto výpočtu údaje týkající se různých období.

95 Zadruhé Jednotný výbor nemůže odůvodnit použití metody uvedené v bodě 63 výše snahou zajistit soudržnost metody výpočtu čistých závazků s metodou použitelnou k určení roční cílové úrovně.

96 I kdyby taková úvaha byla relevantní, příslušelo totiž Jednotnému výboru, aby s ohledem na zásady připomenuté v bodech 82 až 85 výše zohlednil specifickou situaci žalobkyně, aby se ujistil, že výpočet jejích čistých závazků dostatečně přesně odráží její velikost.

97 Zatřetí Jednotný výbor tvrdí, že použití čtvrtletně počítané průměrné hodnoty pojištěných vkladů umožňuje bojovat proti zneužívání některých účetních praktik, oportunistickému chování, krátkodobým účinkům a sezónním výkyvům.

98 Není však prokázáno, jak by taková okolnost mohla Jednotnému výboru bránit v tom, aby zohlednil čtvrtletně počítanou průměrnou hodnotu ostatních kategorií závazků za podmínky, že mu byly poskytnuty údaje týkající se této hodnoty a že byly splněny podmínky uvedené v bodě 85 výše.

99 S ohledem na výše uvedené je třeba prvnímu žalobnímu důvodu vyhovět a napadené rozhodnutí zrušit v rozsahu, v němž se týká žalobkyně, aniž je třeba zkoumat ostatní žalobní důvody.

K časovému omezení účinků rozsudku

100 Jednotný výbor navrhuje, aby Tribunál v případě zrušení napadeného rozhodnutí zachoval jeho účinky až do jeho nahrazení nebo alespoň po dobu šesti měsíců ode dne, kdy rozsudek nabude právní moci, neboť žalobkyně bude i nadále povinna přispívat do Jednotného fondu pro řešení krizí, přičemž vrácení těchto příspěvků je do doby, než bude přijato nové rozhodnutí, nepřiměřené.

101 V tomto ohledu Jednotný výbor na jednání upřesnil, že zrušení napadeného rozhodnutí bez zachování jeho časových účinků by mohlo ohrozit řádné fungování nařízení č. 806/2014, směrnice 2014/59 a nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, neboť je třeba zohlednit nejen výši příspěvku předem žalobkyně, ale i všechny příspěvky, k jejichž vyplacení může být Jednotný fond pro řešení krizí za obdobných okolností povinen.

102 Žalobkyně na jednání uvedla, že nemá námitky proti případnému časovému omezení účinků napadeného rozhodnutí, pokud bude zrušeno Tribunálem.

103 Podle čl. 264 druhého pododstavce SFEU může unijní soud, považuje-li to za nezbytné, uvést ty účinky aktu prohlášeného za neplatný, které jsou nadále považovány za zachované. Při výkonu pravomoci, kterou mu přiznává tento článek, unijní soud zohlední dodržení zásady právní jistoty a dalších veřejných nebo soukromých zájmů (viz rozsudek ze dne 25. února 2021, Komise v. Švédsko, C-389/19 P, EU:C:2021:131, bod 72 a citovaná judikatura; v tomto smyslu viz rovněž rozsudek ze dne 22. prosince 2008, Régie Networks, C-333/07, EU:C:2008:764, bod 122).

104 Článek 264 druhý pododstavec SFEU byl tak vykládán zejména v tom smyslu, že z důvodů právní jistoty, ale taktéž z důvodů, které mají zamezit diskontinuitě nebo snížení ochrany v provádění politik vedených nebo podporovaných Unií, umožňuje zachovat po přiměřenou dobu účinky zrušeného aktu (viz rozsudek ze dne 27. ledna 2021, Polsko v. Komise, T-699/17, EU:T:2021:44, bod 61 a citovaná judikatura).

105 Pokud jde konkrétně o oblast výběru příspěvků předem, unijní soud zachoval časové účinky zrušených aktů, pokud by vrácení takových příspěvků v návaznosti na uvedené zrušení mohlo připravit Jednotný fond pro řešení krizí o finanční prostředky, které se mohou ukázat jako nezbytné k zajištění stability eurozóny a finanční stability Unie. Tak tomu mohlo být zejména v případě, že by byl Jednotný výbor povinen uhradit nad rámec částky příspěvku předem instituce, která podala žalobu, částky příspěvků předem jiných institucí, které podaly podobnou žalobu, přičemž uplatnily stejný žalobní důvod, jakému bylo vyhověno v dotčené žalobě [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 15. července 2021, Komise v. Landesbank Baden-Württemberg a SRB, C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601, bod 177, a ze dne 10. dubna 2024, Dexia v. SRB (Příspěvky předem na rok 2022), T-411/22, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2024:216, body 70 až 74].

106 V projednávané věci je třeba konstatovat, že výše příspěvku předem, který by měl být žalobkyni vrácen za příspěvkové období 2018 v návaznosti na zrušení napadeného rozhodnutí, je ve srovnání s celkovou výší finančních prostředků, kterými disponuje Jednotný fond pro řešení krizí, omezeného rozsahu.

107 Kromě toho v odpovědi na dotaz položený na jednání Jednotný výbor neuvedl jiné věci, v nichž jiné instituce než žalobkyně v situaci srovnatelné se situací v projednávané věci podaly obdobnou žalobu se stejným žalobním důvodem, jako je žalobní důvod, kterému bylo vyhověno v projednávané věci.

108 Nic tedy nenasvědčuje tomu, že Jednotný výbor bude muset vedle omezené částky příspěvku předem žalobkyně vyplatit i částky příspěvků předem jiných institucí, které podaly podobnou žalobu.

109 Nebylo tedy prokázáno, že by zrušení napadeného rozhodnutí s okamžitým účinkem mohlo ohrozit stabilitu eurozóny a finanční stabilitu Unie.

110 Za těchto podmínek není namístě vyhovět návrhu Jednotného výboru na zachování účinků napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká žalobkyně.

K nákladům řízení

111 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Jednotný výbor neměl ve věci úspěch a žalobkyně požadovala náhradu nákladů řízení, je důvodné rozhodnout, že Jednotný výbor ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní.

112 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu ponese Komise vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (desátý rozšířený senát)

rozhodl takto:

1) **Rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí (SRB) SRB/ES/2022/46 ze dne 8. srpna 2022, kterým se ruší rozhodnutí Jednotného výboru SRB/ES/SRF/2018/03 ze dne 12. dubna 2018 o výpočtu příspěvků předem na rok 2018 do Jednotného fondu pro řešení krizí v rozsahu, v němž se týká institucí uvedených v příloze I tohoto rozhodnutí, a kterým se vypočítávají příspěvky předem na rok 2018 hrazené těmito institucemi do Jednotného fondu pro řešení krizí.**

2) **Jednotný výbor ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené de Volksbank.**

3) **Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.**

Kornezov Buttigieg Hesse

Petrlík Spangsberg Grønfeldt

Takto vyhlášeno v Lucemburku dne 12. února 2025.